

Heeft Wilders dan toch gelijk?

Onlangs is de EU-begroting 2013 gepresenteerd. Voor die gelegenheid heb ik mijn haar laten wassen en watergolven en een bus peroxide gekocht om mijzelf goed te kunnen verplaatsen in een EU-criticus.

Even de feiten op een rijtje: De EU heeft een budget van ongeveer 140 miljard euro en wordt gefinancierd uit een bijdrage van de EU-lidstaten, een percentage van de BTW-inkomsten van deze EU-lidstaten en de eigen inkomsten van de EU zoals invoerrechten op producten van buiten de EU. Vervolgens wordt het, in de ultieme herverdeling van inkomen, uitgegeven aan:

- Cohesie en concurrentievermogen voor groei en werkgelegenheid
- Landbouwsteun en plattelandsontwikkeling
- De EU als wereldspeler
- Burgerschap, vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid
- Administratie, bestuur

Om al deze inkomsten te innen, vervolgens te herverdelen en een aantal activiteiten uit te voeren, zijn zo'n 40.000 mensen in dienst.

Waar is het hier fout gegaan? In ieder geval kunnen we een vinger wijzen naar de jagers. Als de jagers gewoon jagers waren gebleven en niet landbouwers waren geworden was er niks aan de hand geweest.

Maar ze moesten zo nodig eten gaan verbouwen, beestjes houden en gezellig op een kluitje gaan wonen. Daarmee kwam de behoefte om een aantal dingen te gaan regelen die voor het hele kluitje handig waren. Zoals een houten palissade om het dorp heen. Het besluit daarvoor werd genomen door de dorpsraad die het dorp vertegenwoordigde en het project werd gefinancierd met middelen die de dorpingen ter beschikking stelde.

De dorpsraad begon zichzelf best belangrijk te vinden en was driftig op zoek naar meer gemeenschappelijke projecten. Hier hadden ze natuurlijk meer geld voor nodig, maar ook assistenten die de dorpsraad zouden ondersteunen. Ze zagen bijvoorbeeld dat het moeilijk was om het hele dorp van voldoende eten te voorzien, dus begonnen ze boeren buiten de palissade bij het dorp te betrekken en te financieren met dorpsgeld.

Ook zagen ze dat er zich een aantal goedlopende smidsen buiten het dorp bevonden. Dat liet de dorpsraad natuurlijk niet op zich zitten en een deel van het geld ging naar de lokale smidse om hem meer concurrerend te maken. Het dorp groeide gestaag, en de dorpsraad kreeg geld van mensen die goederen van buiten de palissade wilden kopen. Ze noemden dit ten onrechte 'eigen middelen'. De dorpsraad ging wegen laten bouwen, recht spreken en allerlei regels verzinnen waar de dorpingen zich aan dienden te houden (zoals resolutie 650 A.D. 182E/01: overeenkomsten betreffende de handel in bananen). Soms vroegen de dorpingen aan de dorpsraad, waar ze zich toch mee bezighielden en kregen dan prachtige woorden te horen zoals "het zevende kaderprogramma" of men toonde een heel dik boek waarvan ze zeiden: 'Kijk, hier staat alles in'.

De palissaden werden steeds verder naar buiten verzet. Het dorp werd een gemeente, de gemeente een provincie, de provincie een land en ten slotte was daar het Verdrag van Rome en daarmee de EU. Voor de rest bleef alles hetzelfde. De (dorps)raad groeide en groeide en soms roept iemand: "Waar houden jullie je toch mee bezig?". Dan gebruikt men woorden als "Stabiliteitsinstrumenten" of er wordt verwezen naar hele dikke pdf-documenten die van de website http://ec.europa.eu/index_nl.htm te downloaden zijn. Maar omdat zij ook met hun tijd meegaan is er een brochure 'myths and facts' waarin onder andere staat dat de kosten voor administratie en bestuur niet groot zijn omdat deze maar 6% van de totale begroting uitmaken.

Voor de goede orde, die 6 % is 8,5 miljard euro! Dat is hoofdelijk omgeslagen meer dan 200.000 euro per EU-ambtenaar. Maar dan heb je wel wat:

- Een Europees Parlement met democratisch gekozen europarlementariërs en ingebracht naar rato van het aantal inwoners per EU-land. Deze houden zich bezig met democratische controle van de Europese Commissie en het, samen met de Raad van de Europese Unie, goedkeuren van wetten en begroting
- Een Raad van de Europese Unie (De Raad) bestaande uit de nationale ministers van elk EU-land die samen met het Europees Parlement wetten en begrotingen goedkeurt en beleid coördineert (niet te verwarren met de Europese Raad – een soort *Supervisory Board* van staatshoofden)
- Een Europese Commissie met uit elk EU-land een EU-commissaris met eigen portefeuille, die de begrotings- en wetsvoorstellen doet en het beleid uitvoert
- En natuurlijk, het Hof van Justitie, de Europese Rekenkamer, het Europees Economisch en Sociaal Comité, het Comité van de Regio's, de Europese Centrale Bank, de Europese Investeringsbank, het Europees Investeringsfonds, de Europese Ombudsman, de Europese toezichthouder voor gegevensbescherming, Inter-institutionele organen en EU agentschappen

Deze duizelingwekkende opsomming van gezelschappen geeft onmiddellijk antwoord op de vraag: 'Waar is het hier fout gegaan?'. We hebben een Europese Commissie met, en ik citeer de website: '*beleidsmedewerkers, juristen, economen, vertalers, tolken, secretariaatsmedewerkers enzovoort die zijn verdeeld over departementen, de zogenaamde 'directoraten-generaal' of DG's*'. Deze alsmat groeiende zwam (of *Weetmuts*, om met Olivier B. Bommel te spreken) kan niet worden getemd door de gezamenlijke besluiteloosheid van het Europees Parlement (die zelf een *Weetmuts* is) en De Raad (die het in eigen land al druk genoeg heeft).

Nee, natuurlijk heeft Wilders geen gelijk. De EU is van vitaal belang voor een exporterend land als Nederland, maar de *Weetmuts* moet wel beteugeld worden.

We hebben een CFO nodig. Iemand die vraagt: 'Maar wat is het Cohesion fund eigenlijk, en waarom geven we daar 12 miljard euro aan uit?'. Iemand die zegt: 'Nee, het zevende

kaderprogramma mag maar 6 in plaats van 11 miljard euro kosten.’ Iemand die alle posten ‘overig’ en ‘onvoorzien’ uit de begroting schrapt. Iemand die blijft doorvragen en het over efficiëntie gaat hebben als hij als antwoord krijgt: ‘Als ik maar de helft krijg, kan ik maar de helft doen.’ Iemand die af en toe een consultant inhuurt om besparingen door te voeren. Iemand die van *zero-based budgeting* houdt. En iemand die, als hij 10% reductie in de begroting heeft gerealiseerd, vrolijk een maand later terugkomt voor nog eens 5%. Misschien toch een mooie toekomst weggelegd voor onze Geert? Dan kan hij daarna door naar de Verenigde Staten, waar je met de EU-begroting van 140 miljard euro nog geen half jaar rente op de staatsschuld kan betalen.